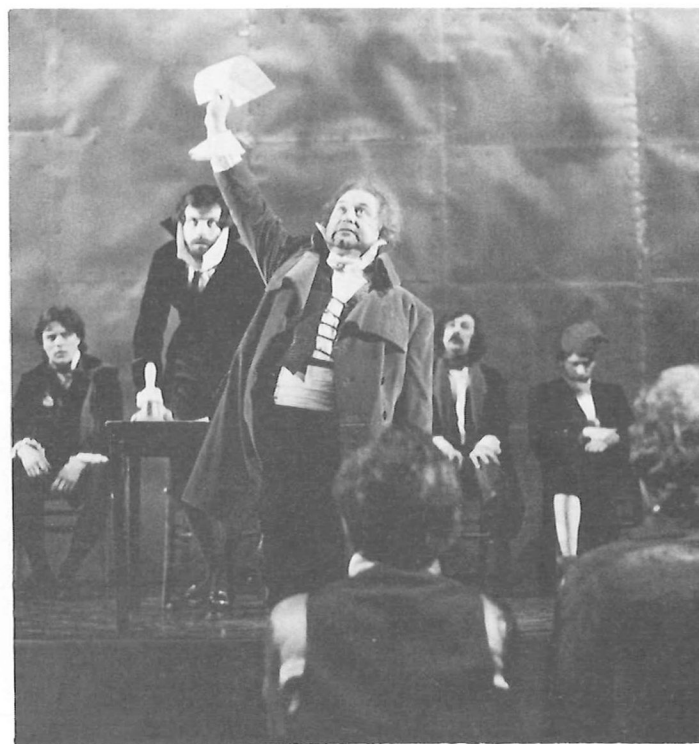
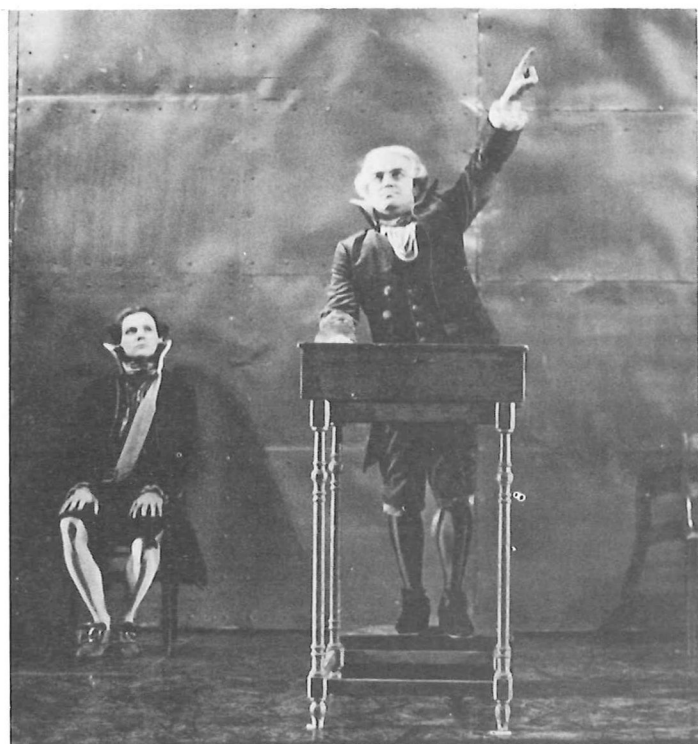

Centraal in Dantons dood zijn de scènes in de Nationale Conventie. De députés moeten er oordelen of Danton schuldig is aan hoogverraad. Daarbij worden ze geholpen door de demagogische redevoeringen van St Just en Robespierre. Greiff breekt de ruimte nu ook langs voor uit. Het theater wordt gesloten, de zaal is parlement. Figuratie gooit vanuit de galerijen pamfletten en zorgt voor wat tumult. Het publiek — 'la plaine' — wordt wat geforceerd tot partij gedwongen. Toch blijft altijd het theaterteken aanwezig, want de revolutie is in de eerste plaats een maskerspel; tijdens de hele voorstelling staat midden voor het tafeltje van Simon, de souffleur. Onderaan het pleidooi van Robespierre en Danton in verdediging: voor de laatste maal een spiegelgevecht.

DANTONS DOOD

auteur: Georg Büchner; vertaling: Hugo Claus; regie: Ulrich Greiff; decor: Angelika Lenz en M.G.Peter; licht: Jan Gheysens; spelers: Hugo Van den Berghe, Walter Moeremans, Guido Van den Berghe, Chris Thys, Peter Marichael, Jos Verbist, Els Magerman, Roger Bolders, Eric Van Herreweghe, e.v.a.

Luk Van den Dries